

[Landbrugsministeren.]

gaa tilbage her i Landet med Priser som de nuværende, og ingen, der ser paa vor Økonomi som Helhed, kan være interesseret i, at Udviklingen skal gaa i den Retning, at det daarlige kan betale sig at udnytte Jordens Ydeevne mest muligt.

I Kapitel I, som omhandler Kornordningen, bestemmes det i § 1, at Landbrugsministeren skal være bemyndiget til efter Forhandling med det i § 5 omhandlede Kornnævn paa Valutaattesterne at lade opkræve en Afgift paa indført uformalet og formalet Korn samt paa andre Produkter, som efter Landbrugsministerens Skøn maatte kunne anvendes til Foderbrug. Det Nævn, der her omtales, og som faar til Opgave at bistaa Ministeren med Administrationen, skal bestaa af 5 Medlemmer: en Formand, valgt af Ministeren, og fire andre Medlemmer, valgt henholdsvis af De samvirkende danske Landboforeninger, De samvirkende danske Husmandsforeninger, Andelsfoderstofforretningerne og De private Kornimportører.

I § 2 findes Forslagets Hovedbestemmelse. Herefter skal der opkræves en Afgift, som udgør Forskellen mellem 11 Kr. og Gennemsnitsprisen for de 5 Kornsorter; jeg før nævnte; dog maa Afgiften i intet Tilfælde være mindre, end at den sammenlagt med Cif-Prisen udgør 11 Kr., medens Afgiften ikke maa bringe Beløbet op over 13 Kr. Først naar Cif-Prisen af sig selv naar op til 13 Kr., bortfalder Afgiften helt. Dernæst foreslaas det, at Rug, der anvendes til Menneskeføde, ikke maa belastes med højere Afgift, end den nuværende Rugbrødspris kan bære. Efter de Forhandlinger, jeg har ført med forskellige Bagere, vil det betyde, at Afgiften af Rug, som bruges til Menneskeføde, bliver Forskellen mellem 8 Kr. for den bløde Rug og den til enhver Tid gældende Cif-Pris.

Den næste Hovedbestemmelse, jeg vil nævne, findes i § 4, som omhandler Afgiftsbeløbenes Fordeling. Det er Meningen, at de Penge, der kommer ind ved Kornafgiften, skal fordeles paa en særlig Maade. Af Afgiften tages først 2 Mill. Kr. til Fordeling af Oksekød til trængende Personer. De nærmere Bestemmelser herom findes i Lovforslagets Kapitel VI. Resten fordeles til Landbruget — fortrinsvis det kornkøbende Landbrug — med lige store Andele for hver 1 000 Kr.'s Grundværdi, indtil man naar op til 10 000 Kr.'s Grundværdi. For hver 5 000 Kr., hvormed Grundværdien stiger ud over de 10 000 Kr., gaar Beløbet ned med 10 pCt., indtil man

naar en Grundværdi af 55 000 Kr.; derefter falder Retten til Andel i Fordelingsbeløbet bort.

Det er Hovedbestemmelserne i Kapitel I. Der er endvidere en Række Bestemmelser om Bøder og lignende, som jeg ikke finder Anledning til at komme ind paa, da de sikkert er Tingets ærede Medlemmer bekendt.

Kapitel II omhandler Smør- og Margarineordningen og er delt i 2 Afsnit, hvoraf det første angaar Afgift af Smør og det andet Afgift af Olie og Fedtstoffer til Margarinefabrikationen m. v. Det foreslaas her, at Landbrugsministeren med Tilslutning af Landbrugsraadet kan lade opkræve en Afgift af 35 Øre pr. kg Smør, der sælges paa Hjemmemarkedet, dog saaledes, at Afgiften, naar Noteringen gaar under 1 Kr. 75 Øre pr. kg, forhøjes med det Beløb, hvormed Noteringen ligger under 1 Kr. 75 Øre. Det foreslaas ligeledes, at naar Noteringen gaar over 2 Kr. 15 Øre, formindskes Afgiften med saa stort et Beløb, som Noteringen gaar over 2 Kr. 15 Øre. Man faar paa den Maade en Minimumspris paa 2 Kr. 10 Øre og en Maksimumspris paa 2 Kr. 50 Øre.

I § 3 findes den anden Hovedbestemmelse i dette Afsnit, nemlig angaaende Afgiftens Fordeling. De Penge, der kommer ind ved Smørafgiften, skal bruges til Fordeling mellem samtlige Landbrugsejendomme paa Grundlag af Grovfoderproduktionens Anvendelse.

Afsnit 2 i Kapitel II omhandler, som jeg allerede har nævnt, en Margarineafgift. Det foreslaas, at man lægger en Afgift paa Raastofferne til Fremstilling af Margarinen, svarende til 25 Øre pr. kg Margarine. Det bliver 30 Øre pr. kg Raastof. Disse 30 Øres Afgift paa Raastoffet fordeles efter Regler, som findes i § 13 i dette Afsnit. Først tages der 5 Mill. Kr. til Margarine til trængende Personer — de nærmere Bestemmelser herom indeholdes i Kap. VI —, og dernæst tages der 2 Mill. Kr. til Fordeling af Oksekød til trængende Personer, hvormed Bestemmelserne ligeledes findes i Kapitel VI. Resten gaar ind i Statskassen til Dækning af de Udgifter, som fremkommer i Henhold til Kap. V om Arbejdsløshedsforanstaltninger.

Kap. III omhandler Kødordningen, det vil sige Foranstaltninger til Fremme af Af sætningen af Kvæg og Oksekød. Dette Afsnit er en Forlængelse af den tidligere Lov, som ophørte at gælde den 1. December i Aar. Der er kun indført et Par enkelte Ændringer i den tidligere gældende Ordning. Den første Ændring findes i § 1, 1ste Stykke, og gaar ud paa, at der af den Afgift, som